

כל הגט פרק שלישי גיטין

## מסורת הש"ס

(א) סנהדרין מה: מכות ז,  
(ב) לעיל יד. [ב"מ לו],  
(ג) לקמן סו, (ד) [לקמן סו:  
עא: עב], (ה) [ב"מ כט:  
ו] [ברכות ה. וש"נ],

## מוסף רש"י

[illegible]

## מוסף תוספות

א. וקס"ד דרשב"ג אפי'  
חלה קאמר. רשנ"א.  
ב. שגילה הבעל דעתו  
שאינו מקפיד. רשנ"א. ועי'  
מהר"ם ש"ף. ג. דמשמע  
שגם הנתינה צריכין  
לעשות. מצינא למימר  
דלאו דוקא שיתנו הן  
עצמן, אלא. מוס' הלא"ש.

**פסקי רי"ד**

סו לא חוו ליה וזוטא. כלומר לא ש  
**ברנב"י** המציא גט בא"י. שאין צריך  
 משלחו ביד אחר. ועושה שליח ממלוי ו  
 לשליח: עול לי הימנה חפץ פלוני. כש  
 יד: אחר: גב' חנה סגן. דאית  
 ויה"ה לכל אונסין אצל אי לא אית  
 ישלחנו ביד אחר: אי דאמר ליה הויך.  
 ולא אמר ליה אחת בעצמך הויך:  
 ואי מתני' ר"ש: אפילו. לא אמר  
 ליה אחת הויך כי חלה נמי לא: ה"ו  
 משלחו כו'. ולא מפליג בין חלה ללא  
 חלה ועושה שליח אחר דהויך לא משמע  
 אלא אחר שביצא גט זה לידה: ואיבעית  
 איתא. מתני' דאמר ליה הויך ואפי' כ  
 בעינן חלה דברייתא דקמיה ה"ו משלחו  
 והוא דחלה: ואיבעית איתא. מתני'  
 דאמר ליה את הויך ותלה שאני וברייתא  
 דקמיה לא ישלחו בדלא חלה וכן נמי כי  
 חוקמא כרבן שמעון חלה שאני ור"ש  
 חלה: חלה: אחר לשנים פנו  
 לשאיל. חלה: איתא נתן לה גט עשין עד  
 ואע"פ שלא אמר להם אחת עצמכם  
 כתבואה הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו  
 לסופר ויכתוב כדמפרש לקמן: או  
 לשלש כתבו גט כו' יכתבו. הם עצמם  
 שהרי אמר להם כתבו אצל אחר לשלש  
 תנו גט ולאשתי אצל אחרים ויכתבו  
 ויתנו מפני שעשאו כד' ורשאין לעשות  
 שליח אלהא אין היחיד עושה שליח:  
 בזיון דבעל שעליו לכתוב את הגט  
 ואינו רואה שידעו בו רבים שאינו יודע  
 לכתבו: הלא. גבי הולכה. לא קפיד.  
 דמאי קפידא איכא: רבא אמר. התם  
 היינו טעמא דלא משוו שליח שלא מסר  
 להם אלא דברים ואין דברים כח  
 להיות חלוש ומנסקין לאחר אצל כח  
 דאית ביה משא חוזר ומנסר: שליח  
 מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים  
 כתבו סטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט  
 משום בזיון הוא הכא ליכא למימר הכי  
 שהרי אין עליו לכתבו דתנן (ב"ב 77  
 אס): והמקבל נותן את השכר הלכך  
 כח ידיו יאמרו ויכתבו ויכתבו ולמ"ד  
 מילי לא מיימטקין הני נמי לא מיימטקין:  
 אמר ריש לקיש כאן שנה רבי. במנה  
 זו שנה לנו רבי: אין השואל כו'. דהא  
 דתנן לא ישלחו ביד אחר לא משום  
 בטולי שליחות דגיטא נקט לה דאם  
 שלח ביד אחר הגט גט דלע"ז דאין  
 לזנו שיהא פקדוני ביד אחר שליח  
 לגרש מיהא שויה אלא הוי דתנן לא  
 ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי  
 להשאל: זו אפי' טיוקוס יודעין אוסא.  
 דאם השאלה לו לא לצורך אחרים  
 השאלה לו דאין השואל רשאי להשאל  
 ונמאא זה עובר על דעתו ומקמיטו:  
 אלא. משום שליחות דגט גופיה תנא  
 לא ישלחו דאם שמוח ביד אחר וזמנין  
 דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש  
 מאי וזמנין: אל תגרשה אלא בימין  
 וגרשה בשמאל. דלא שויה שליח להכי  
 האי נמי פעמים ששליחות הגט מלוי  
 בחפץ ואיכא קפידא לבעל: דכוני  
 ענמא כו'. דאדאמר ר' יוחנן וזמנין  
 דגיטא נמי לא משמע דרוב פעמים  
 הוי גיטא ואפי' שלחו ביד אחר: ויהבה  
 ליה חפץ. לההוא שליח שני: דר"ע לא

פליגי דהוי גיטא. דאע"ג דאין רצונו שיהא זה דגט אינו תלוי בחפץ דאפשר שילך וי

וְהָלַכְךָ לֹא מִסְפָּקִינָן בְּהֵרֵי:  
לֵאמֹר צַפְנִי נִכְתָּב וְנִחַתָּם:  
ז' צ"ד: וְאִם אָמַר לוֹ. בַּעַל  
וְלֵאמֹר אֵת הַגֵּט לֹא יִשְׁלַחְנוּ

אבל בב"ד של ישראל כיון דנפץ ליה דינא לקטלא קטלי ליה א"ל אביי ב"ד של ישראל נמי אפשר דחזו ליה זכותא כי חזו ליה זכותא מקמי דליגמר דינא בתר גמר דינא תו לא חזו ליה זכותא לימא מסייעא ליה <sup>ב</sup>כ"מ שיעמדו שנים ויאמרו מעידים אנו את איש פלוני שנגמר דינו בבית דינו של פלוני ופלוני ופלוני עדיו ה"ו יהרג דלמא בורח שאני ת"ש שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו מקומנטריסם של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג אל ישיאו את אשתו מת ומאי נהרג אילימא מת ממש ונהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו הא קי"ל כל מסית לפי תומו הימוני מהימני ליה אלא לאו מת יוצא למות ונהרג יוצא ליהרג וקתני בב"ד של ישראל ישיאו את אשתו לעולם מת ממש ונהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא והא קי"ל דכל מסית לפי תומו הימוני מהימני הני מילי במילתא דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחזוקי שקרייהו: **מתני'** <sup>א</sup>המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר יאמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני לא ישלחנו ביד אחר <sup>ב</sup>שאינ רצונו שיהא פקדונו ביד אחר: **גמ'** אמר רב כהנא חלה תנן פשימא חלה קתני מהו דתימא ה"ה אע"ג דלא חלה והאי דקתני חלה אורחא דמילתא קתני קמ"ל היכי דמי אי דא"ל הולך אע"ג דלא חלה נמי ואי דא"ל את הולך אפי' חלה נמי לא ואי רשב"ג אפילו חלה נמי לא דתניא הולך גט זה לאשתי ה"ו משלחו ביד אחר את הולך גט זה לאשתי הרי זה לא ישלחנו ביד אחר רשב"ג אומר יבין כך ובין כך אין השליח עושה שליח איבעית אימא הולך והוא דחלה ואי בעית אימא את הולך וחלה שאני ואי בעית אימא ירשב"ג היא וחלה שאני תנן המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר ורמיניהו <sup>א</sup>אמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו אינהו אין אבל שליח לא אמר אביי התם טעמא מאי משום בזיון דבעל הכא בעל לא קפיד רבא אמר משום דמילי ניתנו <sup>א</sup>ומילי לא מימסרן לשליח מאי בינייהו איכא בינייהו שליח מתנה ובפלוגתא דרב ושמואל רב אמר מתנה אינה כנס ושמואל אמר <sup>ב</sup>מתנה הרי היא כנס: חפץ פלוני: אמר ריש לקיש כאן שנה רבי ויואן השוכר רשאי להשכיר אמר לו רבי בית רבן יודעים אותה אלא זימנין דגיטא נ לו יאל תגרשה אלא בבית וגירשה בעליה בשמאל <sup>א</sup>דכולי עלמא היכא דנפקא לאפיה מיניה גיטא כולי עלמא לא פליגי דגיטא גיטא

והוא אמר לב"ד הגדול שבירושלים אין

**כפ.**

עין משפט  
נר מצוה

לו א מיי פ"ו מהל'  
גירושין ה"ד ופ"ט  
הל' לה סמג עש"ן נ טוש"ע  
קה"ע סי' קמ"א סעי' ל"ח:  
לו ב מיי פ"ט שם סמג  
שם טוש"ע שם סעיף  
נ"א:

לח ג ד מיי' שם טוש"ע  
שם סעיף לח:  
למ ה מיי' פ"ד מהל'  
זכיי' הלכה י סמג  
עשין פז טוש"ע ח"מ סימן  
רמד:

ב ו מיי פ"א מהלכות  
שכירות הלכה ד סמג  
עשין עד טו"ש ע"מ סימן  
שמג [וברב אלפס ב"מ  
פ"ג עה: ועוד שם פ"ג  
דף פ ע"א וברא"ש שם  
פ"ג סימן יט]:

במ"ז מ"י פ"א מהלכות  
שכירות שם סמג שם  
טוש"ע ח"מ סימן שז סעיף  
:7

**בב** ח מיי' פ"ט מהל'  
גירושין הלכה לג  
סמג עשין נ טוש"ע אה"ע  
סימן קמא סעיף מה:  
**בג** ט מיי' שם הלכה לה  
טוש"ע שם סעיף נא:

פסקי רי"ד (המשך)

לאחר ש  
 ורכשם דמילי אל מימסר  
 לשלוח: מא בינייהו ארס  
 ובעיניהו שלח מתנה פי'  
 שאמר בעל הבית לשיני פי'  
 שחבטו כחבו שר מתנה  
 ודאמר משום ביוון דבעל  
 הבית ליכא למימר הכי  
 ששהיר אין עליו לכתוב  
 והנתן ומקבלת בן דרס  
 הלכך אן יצו ארסו  
 ודאמר משום דמילי גיהו  
 דאמר מן מילי גיהו ואל  
 ללא מסר להו כחבו ואל  
 יאמרו לארסין לכתוב  
 ודאמרו אחרים אין רשא  
 לכתוב שהרי אל הרשא  
 בעל הבית: כפולתאר בר  
 שומר מתנה אינה כנט  
 ושמואל אמר הרי היא כנט  
 וקמה להו בר רשאל  
 ורשאל (תרווייהו) בחדא  
 שיטתא והלכתא כותיהו  
 אמר אמי ארסין לכתוב  
 ודאמר אמר ומאן חבט  
 ודאמר אמר ומאן חבט

[illegible]

## שקול

ואם אמר לו מול לי הימנה  
ואין השואל רשאי להשאל  
וחנן וזו אפילו תינקות של  
לא היו דנעשה כמו שאמר  
ל תגרשה אלא בימין וגירשה  
יתהבה ליה חפץ והדר שקלה  
עליא הוי כי פליגי הובא דא"ל  
שקול

ן לעשות שליח דאגט לא קפיד צעל לדבר  
יכוי בגט שהרי קיבל החפץ ואח"כ נתן:  
ואז

דידמין גיטא בטל אים שנה כדבענין לפרוש ואז"נ: שהגיע חפצו לידו ואלו הפסיד כלום בטל גיטא וזכבר על דעתו וקפיד דרומא דבית ועליה דלא מפסיד בעל מידו ואפי"ה בטל גיטא ור"ה הכי נמי הכא והשתא אזיל ומפרש אימת הוי קפידא ובעל חפצו וקפידאמרקין ומגן גיטא אל הוי שטעמ דלפענעס הוי גיטא ואפילו שילוח ביד חתו: ודא נפקא לאפיה הרבא הכי גיטא ודא שקלא וטא מניח דכ"נ אל פליגי דמטא מעליא הוי: פ"י שמעב רבא לשיחא ראשון טול לי מנחה חפץ פלוני ואפ"י שמאר לו טול חפץ ברישא ודרתן לו גט ואזיל שמיא ראשון ומנחה שילת שני כיון דלא שניה שילת שני מנחתו